

РЕШЕНИЕ

№ 425

гр. Плевен, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Силвия Г. Даскалова

при участието на секретаря РУМЯНА ИЛК. КОНОВА
като разгледа докладваното от Силвия Г. Даскалова Гражданско дело № 20234430100453 по описа за 2023 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид следното:

Обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, чл.344, ал.1, т.2 КТ и чл.344, ал.1, т.3, вр .чл.225, ал.1 КТ и чл. 344, ал.1, т.4 КТ.

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от В. А. В., ЕГН ***** от ***, ***, чрез адв. П. К. от *** против ***, ***, ***, представлявано от *** ***, с правно основание чл. чл.344, ал.1, т.1 КТ, чл.344, ал.1, т.2 КТ и чл.344, ал.1, т.3, вр .чл.225, ал.1 КТ и чл. 344, ал.1, т.4 КТ.

Твърди се, че със Заповед № *** година на *** на ***. е прекратено трудовото правоотношение на ищеца на основание чл.330, ал.2, т.6 от Кодекса на труда. Излагат се доводи, че издадената заповед е незаконосъобразна и необоснована. Отправено е искане да бъде отменена и да бъде признато уволнението за незаконно.

Ищецът твърди, че не е извършил дисциплинарните нарушения, заради които е наказан с най -тежкото дисциплинарно наказание-уволнение.

Отрича да не е изпълнил Заповед № *** година на ***, което с оглед на вменените му задължения, съгласно трудовия договор и длъжностната

характеристика, са основни за длъжността „***“. Сочи, че твърдението е общо и не може да се ориентира кои свои задължения не е изпълнил. Развива доводи, че му е наредено да извърши ремонт в общежитието в срок от 5 дни. Твърди, че дейностите, които можел да извърши без материали е извършил веднага- подмяна на два контакта и един ключ, една луминесцентна лампа, поставяне на нов захранващ кабел за контактите. Излага доводи, че останалите ремонти изисквали закупуване на материали, и в тази връзка подал заявка до ***. Аргументира се, че било необходимо да се закупят мивка, крушки, две батерии и душ батерия, лепило за балатум. Твърди, че получил отговор, че няма пари за материали и заради това е бил в невъзможност да направи всички необходими ремонти. Твърди се в исквата молба, че от лятото в училището тече ремонт и ищецът на *** година писмено уведомил ***, че фирмата, която извършва ремонта е монтирала контакти и ключове без конзолни кутии, което счел за опасно. Сочи, че поискал сформирание на ***, която да констатира това обстоятелство и да задължи фирмата да отстрани недостатъците. Твърди, че неговата докладна предизвикала проверка от ***, която констатира неговите твърдения. Излагат се доводи, че ищецът е докладвал на ***, че работниците на фирмата, са лепили плочки и измивали кофите, в които са разтваряли лепилата, след което ги изсипвали в канализацията на кухнята, вследствие на което същата била запушена. Твърди се, че отделно от това, ищецът имал и други спорове за качеството на строителството с лицето *** /***/. Ищецът твърди, че отношенията му с *** *** се влошили по повод на ремонта, като тя няколко пъти го подканяла да премине на 4 часов работен ден или сам да напусне. Сочи, че след като е отказал, *** му заявила, че ще го уволни дисциплинарно.

Ищецът излага доводи, че не е извършвал физическо насилие над *** на ***г. Твърди, че на тази дата с *** са били служебно в ***, а на връщане му се обадила *** на училището, че от фирмата ще сменят касите на вратите на абонатното помещение, работилницата и складовете. Ищецът твърди, че е заявил, че ще се яви в училището до 10-15 минути, поискал да го изчакат, за да присъства, докато сменят вратата на работилницата и да я отвори, а не да бъде разбивана. Твърди, че е желал да присъства, защото в работилницата имало уреди, инструменти и други, които му се водели зачислени, включително и ъглошлайф, електрожен, дрелка, тръбни ключове, ръчен

циркуляр и други ценни машини и инструменти. Сочи, че когато пристигнал, заварил отворено - вратата била разбита и свалена. Твърди, че на въпроса му защо работниците не са започнали от другите помещения, докато той пристигне, получил отговор, че по нареждане на *** е разбита и премахната първо тази врата. Сочи, че *** дошъл, за да „***“ и застанал на входа, за да не може ищецът да влезе в работилницата. Ищецът твърди, че при опита да влезе е *** лицето ***. Ищецът твърди, че установил липси от работилницата - тесла и чук, които му се водели зачислени и които в последствие се оказало, че били взети от работниците на ***.

Ищецът развива съображения, че по време на учебни занятия не следвало да текат ремонти, а фирмата не се съобразявала с това изискване. Твърди още, че поради продължилия извън срока ремонт на училището /уточнява за изграждане на асансьор/, на *** година *** му наредила заедно с колегата му Х. Х. да източат водата в парната инсталация и да демонтират три радиатора, намиращи се в коридора на трите етажа. Твърди, че източили инсталацията след учебните часове, след 14,30 ч., демонтирали трите радиатора и сложили тапи. Сочи, че работното им време е до 16 ч., и приключило, поради което не започнали да пълнят инсталацията, тъй тази дейност отнемала около четири часа. Твърди, че нямало заповед от *** да останат след работно време. Сочи, че затова на следващия ден в 7.15 часа започнал да пълни инсталацията, но тъй като същата е голяма и имало технически проблеми, запалили парното по -късно. Твърди, че в 11,15 часа същото било загоряло. Ищецът излага доводи, че температурата в стаите сутринта преди учебните занятия е била 18 градуса и занятията са били проведени. Твърди, че поначало фирмата трябвало да свали радиаторите, а не той самият. Твърди, че това следвало да бъде извършено през почивните дни / зимната ваканция/, а не през учебно време, когато е разрешено да се извършват само належащи ремонти. Развива доводи за дейности през летния период-източване на инсталация и демонтиране на радиатори, като подготовка за зимния сезон.

Твърди се още, че заповедта е незаконосъобразна, защото е издадена и връчена по време, когато ищецът започнал ползването на законоустановен отпуск по болест. Ищецът твърди, че след като се върнал от *** в *** на ***г., в дома си в *** намерил съобщение, че е търсен за връчване на пратка.

Сочи, че в 17 часа посетил ***, получил препоръчано писмо, което съдържало заповедта за уволнение. Твърди, че на *** година колегата му Х. И. Х. занесъл болничния му лист в училището. Твърди, че на *** година е уведомил, че ще представи болничен лист за периода от *** година до *** година вкл. Соци, че тогава са му указали да занесе и трудовата си книжка и тогава е подписал и обжалваната заповед и му било указано, че датата на връчване е *** година. Твърди, че това е вписаната в трудовата книжка дата на уволнение. Посочва, че и на *** година и на *** година е бил в отпуск по болест и не му е известно работодателят да е искал разрешение от ***.

Претендира се обезщетение за времето през което ищецът е останал без работа, но не за повече от 6 месеца. Сумата която се претендира е в размер общо на *** лв. ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба. Отправена е молба ищецът да бъде възстановен на предишната си работа „***” при ответника.

Отправено е искане на осн. чл. 344, ал.1, т.4 КТ работодателят да бъде задължен да поправи основанието за уволнение в трудовата книжка на ищеца.

В заключение е отправена молба Съдът да отмени Заповед № *** г. за прекратяване на трудовото правоотношение на осн. чл. 330, ал.2, т.6 от КТ, издадена от *** на ***, ***, като незаконосъобразна и да признае уволнението за незаконно по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ; да бъде възстановен В. А. В. на предишната работа при ответника- „***” — по чл. 344, ал.1, т.2 от КТ; бъде осъден ответникът *** ***, да заплати обезщетение на ищеца за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, за срок от 6 месеца или общо в размер на *** лв. ведно със законната лихва за периода от ***г.-***г., респективно периода ***г. -*** г. - по чл. 225, ал. 1 от КТ, като бъде извършена поправка и в трудовата и книжка и бъдат присъдени направените по делото разноси. Направени са доказателствени искания за назначаване на съдебно-икономическа експертиза и за задължаване на ответника да представи копие на личното досие на ищеца и копия на представените ***, направено е искане за допускане до разпит при призоваване свидетел.

В открито съдебно заседание ищецът се явява лично и с адв. П. К. от *** като исковата молба се поддържа по изложените съображения. Претендират се разноси.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника по делото, чрез адв. А. Д. от *** който счита исковата молба за допустима и неоснователна. Изложени са доводи, че при уволнението на ищеца са спазени всички изисквания на закона. Твърди се, че на ищеца са били осигурени материали за работа, които му били предадени със съответни протоколи, но той отказал да изпълни задълженията си. Твърди се, че заявеното от ищеца в обясненията му, че част от дейностите не са от неговата компетенция, е индиция, че същият не е наясно със задълженията си. Сочи се, че ищецът е отказал да предостави на *** ключ от „парното и кухнята“, тъй като вътре съхранявал свои лични вещи. Сочи се, че *** трябва да има ключове от всяко едно помещение на сградата. Твърди се, че лицето *** е депозирало писмен сигнал до *** на училището и до *** за извършено от ищеца физическо насилие спрямо него, на дата ***г. Твърди се, че по този повод на ищеца е връчен *** по чл. 65 ЗМВР, образувана е преписка по описа на ***, приключила с постановление за отказ да се образува досъдебно производство. Твърди се, че действията на ищеца „****“ и „****“ са извършени на територията на училището, което нарушава нормите на поведение, Правилника за вътрешния трудов ред и нормите на КТ. Твърди се, че ищецът е единственото лице, което може да пуска и спира парната инсталация в училището. В тази връзка се сочи, че бездействието на ищеца и неизпълнението на задълженията му е причина за провеждане на учебен процес при изключителни условия- на ***г. и на ***г., при температури съответно -5 и -7 градуса, по-ниски от нормативно допустимите +18 градуса. Твърди се, че към датата на издаване на заповедта ищецът не ползва закрила по чл. 333, ал.1, т.4 КТ.

Твърди се още, че на ***г. в 10,57 часа работодателят е връчил на ищеца искане по чл. 193, ал.1 от КТ, след което на същата дата ***г. ищецът депозирал Обяснение с вх.№ ***-***/**г. и изнесъл редица вещи от училището. Посочва се, че на ***г. е издадена заповедта за уволнение на ищеца, но не е връчена. Твърди се, че научавайки за нея, на същата дата, ищецът се е явил на преглед в *** в *** и същия ден му бил издаден болничен лист за периода от ***г. до ***г., а около 17 часа на ***г, ищецът е отишъл лично до ***, за да получи заповедта. Твърди се, че на ***г. /по време на отпуск по болест/ ищецът е посещавал училището, за да се среща със своя колега.

Твърди се, че заповедта за уволнение, с която е прекратено трудовото правоотношение на ищеца, му е връчена лично на ***г./след изтичане на срока за временна нетрудоспособност/. Твърди се, че на тази дата ищецът се е явил на работа и именно тази дата е посочена във всичките документи, в които е отразено прекратяване на трудовото му правоотношение. Твърди се, че болничният лист на ищеца е изтекъл на ***г. и към момента на връчване на заповедта за уволнение на ***г., ищецът не е представил на работодателя си друг болничен лист. Направени са доказателствени искания за допускане до разпит на трима свидетели при довеждане, изискване на документация от *** и ***.

В открито съдебно заседание ответникът се представлява от адв. А. Д. от *** като отговорът на исковата молба се поддържа по изложените съображения. Претендират се разноски.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С оглед характера на предявените искове и разпоредбата на чл. 344 ал. 3 от КТ, съдът намира, че на първо място следва да разгледа твърденията и доказателствата за допуснато при уволнението нарушение на разпоредбата на чл.333, ал.1, т.4 и ал.2 от КТ, от страна на работодателя.

Не е спорно между страните, а и се установява от представеното копие на личното трудово досие на ищеца, че В. А. В. е бил в трудово правоотношение с ответника и е заемал длъжността „***“ с код по НКПД ***, код по НКИД ***, съгласно Трудов договор №***г. Приложено е заверено копие на Допълнително споразумение №***г. за допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит-***. Не е спорно между страните, а и се установява от свидетелските показания на ***, ***, че работното време на ищеца е от 07.30 до 16.00 часа. От заверено копие на Заповед №***г. се установява, че на ищеца е възложено обслужването на съоръжения с повишена опасност-газов котел, газова инсталация и газов уред за природен газ, подробно описани в заповедта.

За прекратяването на съществуващото трудово правно отношение е издадена Заповед № ***г., на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ. Процесната заповед е изпратена по *** на В. В., който на ***г. не се е явил на работа.

Установява се от свидетелските показания на ***, „***“, че на ***г. е занесла опаковано и запечатано в плик писмо до ***. Свидетелката сочи, че не ѝ е известно съдържанието на писмото, и че ѝ е било предадено или от *** на училището или от лицето *** Х., което в свидетелските показания на *** / *** на училището/ е посочено като „***“.

Установява се от заверено копие на известие за доставяне /*** от делото/, че ищецът е получил писмото лично на ***г. Установява се от заверено копие на служебна бележка от *** на *** /*** от делото/, че писмото е получено лично от получателя В. В. в 17 часа.

Установява се от заверено копие на Болничен лист № *** /първичен/, издаден на ***г. от *** /*** от делото/, че ищецът е в отпуск поради общо заболяване, диагноза „***“, код по МКБ: ***, за четиринадесет дни, от ***г. до ***г., *** режим, като е указано да се яви на преглед на ***г. В горна лява част на болничния лист е налице ръкописно отбелязване „вх. № ***г.“, без подпис и длъжност на лицето, направило отбелязването.

Установява се от заверено копие на личен амбулаторен картон /*** от делото/, че е отразена дата на посещение при *** ***г., с посочена анамнеза „***“. С ръкописен текст е отразено и посещение на ***г., с вписване „... *** ...*** от *** до *** ... Д ***.“

Установява се от заверено копие на „***“ от ***г. от ***, *** при *** *** /*** от делото/, че на ищеца е извършено изследване рентгенография на лумбални прешлени.

Установява се от заверено копие на Болничен лист № *** /продължение/, издаден на ***г. от членове на *** *** и *** /*** от делото/, че ищецът е в отпуск поради общо заболяване, диагноза „***“, код по МКБ: ***, за десет дни, от ***г. до ***г., *** режим, като е указано да се яви на преглед на ***г. В горна лява част на болничния лист е налице ръкописно отбелязване „вх. № ***г.“, без подпис и длъжност на лицето, направило отбелязването.

Установява се от заверено копие на Разпореждане *** от ***г. на *** на *** на *** /*** от делото/, че е спряно изплащането на отпускното парично обезщетение за безработица считано от ***г., възобновено е изплащането на паричното обезщетение за безработица на ищеца, за периода ***г. — ***г. в

размер на *** лв. дневно, като мотиви е посочено: получаване на парично обезщетение за временна неработоспособност за периода *** до ***г. вкл.

Установява се от копие на регистрационна карта от *** при ***, че ищецът не е работил по трудов договор към друг работодател.

От приетото заключение на съдебно – икономическата експертиза, се установява, че основната заплата на ищеца е *** лева, клас прослужено време- *** е *** лева. Обезщетението за шест месечен период е в размер на *** лева, обезщетението за периода ***г.-***г./дата на насрочено първо съдебно заседание/ е *** лева, обезщетението за периода ***г.-***г. е в размер на *** лева. В открито съдебно заседание на ***г. на вещото лице е поставена задача да изчисли размера на обезщетението към датата на настоящото съдебното заседание. Вещото лице уточнява, че за периода ***г.-***г. е в размер на *** лева, а за периода ***г.-***г. е *** лева.

От свидетелските показания на Х. И. Х., на длъжност „****“ при ответника, се установява, че на ***г. ищецът е ползвал болничен, като свидетелят не знае кой е пуснал парното отопление в процесния ден. Свидателят сочи, че е занесъл болничния , като прибирайки се към *** се е срещнал с ищеца, който е бил със собствения си автомобил. Свидателят сочи, че ищецът е заявил, че има проблем с *** и за да не изкачва стъпала, е помолил свидетеля да занесе болничния му лист. Соци, че на ***г. е помогнал на ищеца да сваля радиатори, защото са тежки, и това не е работа за сам човек. Заявява, че ищецът му е споделил за болки в *** и поставяне на ***. Съдът намира, че свидетелските показания на Х. Х. са непротиворечиви и изчерпателни и ги кредитира с доверие.

От свидетелските показания на ***, *** на училището, се установява, че на ***г., след 10 часа, се е намирала нейния кабинет, заедно с преподавателите *** и Д. И.. Соци, че тогава е връчена заповедта на ищеца, лично срещу подпис, от *** ***. Свидетелката заявява, че ищецът е влязъл в кабинета, подписал е заповедта и е излязъл. Свидетелката сочи, че не е чула разговор между ищеца и ***, че от негова страна не е имало коментар. Свидетелката твърди, че ищецът не е разговарял с нея или другите преподаватели в кабинета, като уточнява, че тя самата и другите преподаватели са имали служебна работа и не е чула проведен разговор. Твърди, че не е чула ищеца да казва, че има болничен лист. Уточнява, че

болничните листове се входират от лицето *** Х.- ***. Сочи, че не е присъствала на разговор и не ѝ е известно *** да е разговарял с ищеца, да премине на 4-часов работен ден. Съдът намира, че свидетелските показания на *** са непротиворечиви и изчерпателни и ги кредитира с доверие.

От свидетелските показания на ***, „***“, се установява, че самата тя никога не е уведомявана от ищеца за ползване на отпуск по болест и лично на нея никога не е представян болничен лист. Съдът намира, че свидетелските показания на *** са непротиворечиви и изчерпателни и ги кредитира с доверие.

В останалата им част свидетелските показания на Х. Х., *** и *** не следва да бъдат обсъждани, доколкото не касаят явяването на ищеца на работа и ползването на отпуск поради временна неработоспособност.

При личното си изслушване ищецът В. В. заявява, че сутринта е отишъл на лекар. Сочи, че „...това е на следващия ден, как беше там ***-ри...“, като уточнява, че датата отговаря на датата на болничния, на деня, в който е получил болничния. Сочи, че тогава е посетил *** и му е направена ***. Заявява, че рано сутринта около 07.30 часа, *** в училището с имена „***“ му се е обадил, за да го пита защо не работи парното в училището. Ищецът твърди, че му е обяснил, че не може да се яви на работа и не се чувства *** и е уведомил него, че ще ползва болничен. Сочи, че тогава *** *** е изпратил да извикат и докарат вече ***, който преди ищеца е заемал същата длъжност, за да пусне парното отопление в училището. Заявява, че след като се е прибрал в *** е видял бележка, да се яви в *** за получаване на пратка. Сочи, че е отишъл „...вечерта в *** часа...“ и пратката е представлявала заповедта за уволнение. Сочи, че не може да си спомни на кой ден е занесен болничния – преди или след като е получил писмото от ***. По отношение на втория болничен лист заявява, че се е обадил на *** ***, казал ѝ е че има втори болничен лист - продължение с комисия, и попитал готова ли му е книжката. Твърди, че *** *** му е указала да донесе втория болничен лист. Твърди, че се явил при *** с първо име „***“, дал е болничния лист, за да бъде заведен, и е получил трудовата си книжка. Твърди, че при „***“ е била и *** ***, и заедно с последната са отишли в кабинета на св. ***. Твърди, че на масата в кабинета на *** е била същата заповед, поискал да прочете съдържанието ѝ, а *** *** му заявила, че е същата, която вече му е изпратила

по ***. По отношение на датата сочи „...на ***ли, кога там беше...“.

Съдът намира, че изложеното при личното изслушване на ищеца кореспондира с доказателствата по делото. По отношение на неговата несигурност по отношение на конкретни дати, е направено уточнение, че съответстват на издадените документи. Също така, що се отнася до сроковете за представяне на болничен лист респ. уведомяване на работодателя за съставяне на документа, не са нарушени правилата в Наредбата за медицинската експертиза. По отношение на останалата част от изложението на ищеца, по отношение на изпълнение/неизпълнение на възложени задачи, доколкото не касаят явяването на ищеца на работа и ползването на отпуск поради временна неработоспособност, не следва да бъде обсъждано.

Съдът намира, че и на ***г. и на ***г. ищецът не се е намирал на работа. Не се спори между страните, а и от свидетелските показания на *** се установява, че работното му време е от 07.30 часа до 16.00 часа. Ищецът се е явил на ***г. не за да изпълнява трудовите си задължения, а защото е следвало да се яви при *** ***, във връзка с уговорка между тях за оформяне на трудовата му книжка. Явяването му е било след 10.00 часа за уговорената среща с ***, а не в 07.30 часа за да започне изпълнение на служебните си задължения.

Предвид гореизложеното, Съдът намира, че и на ***г. и на ***г. ищецът е бил в законоустановен отпуск по болест, съгласно Болничен лист № ***, издаден на ***г. от *** и Болничен лист № ***, издаден на ***г. от членове на *** ***, и ***.

Закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ се прилага само когато работникът или *** е започнал ползването на разрешения му отпуск /без значение точно какъв - платен годишен, неплатен, учебен, отпуск за временна неработоспособност и др./. Щом работникът или *** е бил на работа и на работното му място е връчена заповедта за уволнение, той не се ползва от предварителна закрила, макар и за същия ден да има болничен лист за временна неработоспособност. Щом е бил на работа към датата, към която се отнася предварителната закрила по цитираната хипотеза, не може да се ползва от нея, макар и за същия ден да има болничен лист за временна неработоспособност. Предварителната закрила по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ е приложима в случаите, когато *** е започнал ползването на разрешен отпуск.

Ако *** се е явил на работа и не е съобщил за заболяване или разрешен отпуск по болест, работодателят няма задължение да вземе предварително разрешение за уволнението. Същият извод е направен в Решение № 567/13.10.2010 г. по гр. д. № ***/***г., *** г. о., което допълва, че работникът следва да е уведомил работодателя за разрешения му отпуск и да е показал ясно, че го ползва, като не се явява на работа, за да изпълнява служебните си задължения. В този смисъл са и Решение № 63/31.03.2011 г. по гр. д. № ***/***г., *** г. о., Решение № 197/09.06.2011 г. по гр. д. № ***/***г., *** г. о., Решение № 437/20.01.2012 г. по гр. д. № ***/***г., *** г. о., Решение № 468/10.01.2013 г. по гр. д. № ***/***г., *** г. о., Решение № 492/21.01.2013 г. по гр. д. № ***/***г., *** г. о. и др. В този смисъл и Решение № *** от *** г. на ВКС по гр. д. № ***/***г., *** г. о., ГК, докладчик съдията ***.

Актът с който се установява временната неработоспособност е болничният лист. Последният е административен акт. Издаването му доказва установената от съответния орган на медицинската експертиза временна неработоспособност, причините за същата, продължителността ѝ, както и правото на отпуск за временна неработоспособност. Отпускът за временна неработоспособност се разрешава от здравните органи, чрез болничния лист –чл.6, ал.2 от Наредба за медицинската експертиза. Болничният лист като индивидуален административен акт обвързва работодателя да приеме, че работникът/*** е временно неработоспособен, причината за тази неработоспособност, както и, че е разрешен от компетентните органи на медицинската експертиза отпуск, поради временна неработоспособност за съответен период от време. При несъгласие на работодателя с констатациите в болничния лист – т. е. с решението на лекуващия лекар работодателят може да го обжалва по реда предвиден в чл. 112 от ЗЗ. Липсват доказателства в тази насока, като свидетелските показания, че ищецът е бил във видимо добро здравословно състояние не биха могли да оборят констатациите в болничния лист без да е проведена процедура по чл. 112 ЗЗ.

Закрилата по чл. 333 КТ има обективен характер и цели да защити работника от неблагоприятните последици на уволнението по социални и хуманни причини. Фактическият състав на чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ изисква разрешен отпуск към датата на уволнението, без значение точно какъв – платен годишен, неплатен, учебен, отпуск за временна неработоспособност и

др., и работникът или *** да е започнал ползването му към тази дата. Трайно в практиката на ВКС се приема, че работодателят няма задължение да вземе предварително разрешение за уволнението, ако работникът, респ. служителя, въпреки че е бил в разрешен отпуск за временна нетрудоспособност, се е явил на работното си място, където му е връчена заповедта за уволнение и не е представил издадения болничен лист или не е уведомил работодателя, че се намира в надлежно разрешен отпуск по болест. В този случай самото поведение на работника сочи на изричен отказ от права, на умишлено затаяване на информация или на умишлено въвеждане в заблуждение на работодателя. Обратно, когато работодателят е уведомен, че работникът не се явява на работа поради влошено здравословно състояние, в резултат на което може да се ползва от закрилата, то работодателят следва да изчака в краткия срок по чл.9, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза представянето на болничния лист, респ. уведомяването за съставянето на този документ. В този случай работникът е изпълнил задължението си и не се е укрил нито с оглед престиране на трудовите си функции, нито с оглед непредставяне на документа, оправдаващ отсъствието му, респ. респ. неуведомяване за неговото съставяне. Не е налице умишлено неправомерно поведение от страна на работника или служителя и закрилата по [чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ](#), която е обективна по своя характер, не отпада. С императивната норма на [чл. 9, ал. 2 от Наредбата](#) е уредено задължението, но и правото на работника или служителя да представи болничния лист или да уведоми работодателя до два работни дни от издаването му. Ето защо дори, ако до изтичането на този срок /още повече когато знае за влошеното здравословно състояние на работника/, работодателят, въпреки липсата на представен болничен лист или уведомяване от страна на неявилият се на работното си място работник, прекрати трудовото правоотношение на посочените в [чл. 333, ал. 1 КТ](#) основания, без да е поискал и получил предварителното разрешение на ***, уволнението му би било незаконно. Обратното становище би обезсмислило предвидената в [Наредбата](#) правна възможност за работника да реализира предписаното с нея поведение, а и следва и от обективния характер на закрилата по [чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ](#). Допълнителен аргумент в тази посока е и разпоредбата на [чл. 190, ал. 1, т. 2 КТ](#) /посочено в [чл. 333, ал. 1 КТ](#) основание за прекратяване на трудовия договор по см. на [чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ](#)/, съгласно която дисциплинарно уволнение може да се наложи при неявяване

на работа, но в течение на два последователни работни дни, т. е. след изтичане на срока по чл. 9, ал. 2 НМЕ. / В този смисъл Решение № *** от *** г. на ВКС по гр. д. № ***/***г., *** г. о., ГК, докладчик съдията ***/.

Към момента на уволнението, извършено с процесната заповед, ищецът се е ползвал със закрилата при уволнение по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ и за работодателя е съществувало задължението до този момент да вземе предварително разрешение от *** за неговото уволнение, а по делото няма нито твърдения, нито доказателства за получено разрешение към момента на връчването на заповедта за уволнение, поради което уволнението следва да бъде отменено като незаконно.

Само на това основание извършеното уволнение е несъобразено със закона, тъй като работодателят е упражнил потестативното си право на уволнение в нарушение на императивната разпоредба на чл.333, ал.1, т.4 от КТ и не следва да бъдат обсъждани други претендирани от ищеца основания.

С оглед на установеното нарушение на изискванията на чл.333 от КТ, то на основание чл.344, ал.3 от КТ, Заповедта за уволнение следва да бъде отменена само на това основание, без спорът да се разглежда по същество, като се уважи предявения иск на основание чл. 344, ал. 1, т.1 от КТ.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ:

Искът е акцесорен спрямо иска по чл.344, ал.1 от КТ и уважаването му е възможно, само ако бъде уважен главния - признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. С оглед уважаването на иска по т. 1 по изложените по-горе съображения, и поради направеното искане от ищеца, съдът приема за основателен и вторият предявен от него иск, акцесорен по своя характер - по чл. 344 ал.1 т.2 от КТ – за възстановяване на работа при ответника на длъжност „***“.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3, вр .чл.225, ал.1 КТ

По предявения иск на осн. чл. 344, ал. 1, т.3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ за обезщетение при незаконно уволнение, по делото е представено копие на регистрационна карта от *** при *** се установява, че до ***г., ищецът не е работил по трудов договор към друг работодател и е поддържал регистрацията си с редовни явявания, като следващото такова явяване е насрочено за ***г.

С оглед на незаконосъобразността на уволнението и наличието на причинна връзка между уволнението и оставането без работа, предявеният иск по чл.344, ал.1, т.3 вр.чл.225, ал.1 КТ е установен по основание. Доказа се по делото, че за периода ***г.-***г. ищецът не е започвал работа при друг работодател. Във връзка с паричната претенция на ищеца по делото, беше изслушана съдебно-икономическа експертиза. Обезщетението за този период, изчислено по изискванията на чл. 228, ал. 1 от КТ, е в размер на претендираната сума от *** лева. Поради горното, и съгласно изводите на съда за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1, т.1 от КТ, като акцесорен, искът за обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, следва да се уважи, като се присъди на ищеца обезщетение за оставане без работа за периода ***г.-***г. в размер на *** лева.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.4 КТ.

Предявен е и иск по т. 4 на ал. 1 на чл. 344 от КТ. Този иск е с различен фактически състав, който не се съвместява с исковете по т. 1, 2 и 3 на цитирания текст. При иска по т. 4 не се оспорва прекратяването на трудовото правоотношение, не се желае отмяна на заповедта за прекратяване и възстановяване на работа. Касае се до допуснатата грешка в посочване на основанията за прекратяване на трудовото правоотношение в самата заповед, трудова книжка или друг документ, който ищецът желае да ползва с оглед различните правни последици в следствие на различно основание за прекратяване на уволнението. В настоящия случай, ищецът не желае прекратяването на трудовото правоотношение, нито твърди, че е налице грешка в посочване на основанията, а точно обратното – оспорва законосъобразността на прекратяването на трудовото правоотношение. Възможно е ищецът неправилно да е посочил текста на закона, като е имал предвид законовите последици от отмяна на незаконно уволнение, а именно вписване на отмяната на уволнението. Обективно съединяване на исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ с този по т. 4 е недопустимо, освен при алтернативно съединяване, когато ищецът посочи кой е предпочитаният иск, при съответно изложение в обстоятелствената част. Тъй като това не е налице, то следва съдът да прекрати производството по отношение на иска по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ, като недопустим.

Съобразно изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК,

ответникът ***, ***, ***, представлявано от *** ***, следва да бъде осъден да заплати на ищеца В. А. В., ЕГН ***** от ***, ***, направените от него разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на *** лева.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът ***, ***, ***, представлявано от *** ***, следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд-*** държавна такса върху цената на уважените искове в размер на 194,58 лв./30лв.+30лв.+134,58 лв./, както и 120 лв. за вещо лице по съдебно-икономическа експертиза.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението на В. А. В., ЕГН ***** от ***, *** по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, предявен **против** ***, ***, ***, **извършено със** Заповед № *** Г.

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ, В. А. В., ЕГН ***** от ***, *** **на заеманата преди уволнението длъжност** „***“ в ***, ***, ***, представлявано от *** ***.

ОСЪЖДА, на основание чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ, ***, ***, ***, представлявано от *** ***, **ДА ЗАПЛАТИ НА** В. А. В., ЕГН ***** от ***, *** сумата от *** лева представляваща обезщетение за времето, в което ищецът е останал без работа поради уволнението в периода ***Г.-***Г.

ПРЕКРАТЯВА производството по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ, като недопустимо.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК ***, ***, ***, представлявано от *** ***, **ДА ЗАПЛАТИ НА** В. А. В., ЕГН ***** от ***, *** направените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на ***лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК, ***, ***, ***, представлявано от *** *** **ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд-***** държавна такса върху цената на уважените искове в размер на 194,58 лв., както и 120 лв. за съдебно-икономическа експертиза.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд-*** в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____